

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. G.**
státní příslušnost Turecká republika

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2024 č. j. OAM-1429/BA-BA01-VL14-2023, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

2. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je jako celek nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný zcela nedostatečným způsobem posoudil důvody jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu. Jím tvrzené důvody žádosti o azyl zcela nepatřičným způsobem bagatelizuje a nepovažuje je za dostatečně azylově relevantní. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný v podstatě nevěnuje kurdské národnostní menšině v Turecku a nezohledňuje individuální okolnosti jeho případu. Má za to, že žalovaný pochybil, neboť řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval § 12 a § 14a o azylu. Žalobce poznamenal, že v rámci pohovoru mimo jiné správnímu orgánu sdělil, že je v Turecku diskriminován v důsledku svého kurdského původu. Žalovaný neposuzoval dostatečně jeho situaci v kontextu problematického postavení kurdské menšiny v Turecku. Bylo povinností žalovaného náležitě zohlednit jeho tvrzení k existenci odůvodněné obavy z pronásledování, což však neučinil, v důsledku čehož porušil svou povinnost přihlédnout pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Situace Kurdů v Turecku a zejména pak jeho individuální situace je mnohem komplikovanější, než uvádí žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Kurdové jsou často svévolně označováni za teroristy a je jim přisuzováno protiturecké politické přesvědčení. Žalovaný však tuto situaci nepřiměřeným způsobem zjednodušuje, pokud poukazuje zejména na to, že Kurdové se participují ve státní správě, působí v politických stranách apod. Dle žalobce nelze ignorovat, že celková politická situace v Turecku prodělala za poslední období natolik výrazné změny, které výrazně negativním způsobem celkově ovlivnily demokratický řád turecké společnosti. Žalobce uvedl, že turecká vláda, prezident Erdogan vydali prohlášení o dočasném odstoupení od některých závazků vyplývajících z Evropské úmluvy o lidských právech a později oznámili, že odstoupí i od 13 článků Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, včetně těch týkajících se lidského zacházení se zadrženými osobami a práva na opravný prostředek. Dále byly vydány další dekrety, které např. zbavují odpovědnosti vykonavatele státní moci v kauzách, které jsou spojené s nepovedeným pučem. Současnou společensko-politickou situaci v Turecku lze označit za minimálně znepokojivou, a ačkoli standard ochrany lidských práv v Turecku skutečně nikdy nebyl příliš vysoký, od léta roku 2017 došlo v této oblasti k výraznému zhoršení. Je si vědom toho, že obecně špatný stav ochrany lidských práv v určitém státě není důvodem přiznání některé z forem mezinárodní ochrany státním příslušníkům tohoto státu. Nicméně s ohledem na individuální okolnosti jeho případu mohou tyto okolnosti mít přímý dopad na jeho hmotněprávní postavení v řízení o udělení mezinárodní ochrany.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že při rozhodování vzal v úvahu všechny skutečnosti tvrzené žalobcem a přihlédl k nim a zároveň shromáždil dostupné adekvátní informace o situaci v zemi původu žalobce, přičemž v zájmu objektivního posouzení situace žalobce vycházel z dostatečně širokého informačního základu. Unesl své důkazní břemeno a situace žalobce byla hodnocena individuálně. Rozhodnutí je dostatečně individualizováno a je přezkoumatelné, zákonné, věcně správné a netrpí vadami vytýkanými žalobcem.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně

souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.

5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 18. 10. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním občanem Turecké republiky, kurdské národnosti, je bez náboženského vyznání. K politickému přesvědčení sdělil, že je členem HEDEP, dříve HDP (Lidově demokratická strana), a to od roku 2018. Je svobodný, bezdětný, poslední místo bydliště měl E., I. Z vlasti vycestoval letecky do Srbska, kde nastoupil do dodávky, která jej vysadila někde v lese, pak byl převeden přes hranice. Převaděčem sdělil, že jede do České republiky. Ti mu zakoupili jízdenku na Flixbus, po příjezdu do České republiky pobýval na ulici asi 3 dny a pak šel na policii a požádal o azyl, načež byl převezen do zařízení pro zajištění cizinců. Na území ČR vstoupil asi 13. 10. 2023. Cestovní doklad nemá. Z Turecka utekl z politických a rodinných důvodů. Žalobce vyloučil, že by proti němu bylo aktuálně nebo v minulosti vedeno trestní stíhání, nebo že by byl odsouzen za spáchání trestného činu v ČR či v zahraničí. Je členem HDP. Pro stranu pracoval od roku 2012 až do roku 2015, předtím pracoval pro kurdskou politickou stranu BDP v letech 2009 – 2012. Vypomáhal takovým stylem, že jezdil do různých měst, propagoval stranu, takto činil i na internetu. V minulosti mu bylo několikrát vyhrožováno, byl napadán. K dotazu správního orgánu sdělil, že napadán byl už na vojně v roce 2021, měl problémy s velitelem a pobýval i ve vězení. Přestěhoval se do Istanbulu a začal tam pracovat. V roce 2019 přišli do jejich bytu policisté. V bytě byl zrovna bratr. Policisté provedli prohlídku. Jemu konkrétně se nic nestalo, ale rozhodl se kvůli této události vycestovat. Nikde si nestěžovali. Rodina mu řekla, ať odcestuje, protože Kurdové mají v Turecku problémy s prací apod. Jeho cílovou zemí byla Česká republika. Má tady známé. Poté, co byl správním orgánem dotázán, aby zopakoval důvod jím podané žádosti o mezinárodní ochranu, žalobce změnil svá předchozí tvrzení a odpověděl, že nikdy nebyl členem žádné strany, neumí moc číst ani psát, ale měl kamarády, kteří byli členy politické strany a jim pomáhal. Rozdával letáky a shromažďoval a zval lidi na mítinky a strany takto podporoval. V době pobytu v Istanbulu mu vtrhli do bytu nějací lidé a vyhrožovali mu kvůli názorům, proč podporuje stranu HDP i PKP, tuto událost nikde nehlásil, ani ji neřešil. Stalo se to v červnu roku 2023. Následně po dohodě s rodiči odcestoval. V bytě bydlel v pronájmu společně s bratrem. Na dotaz, zda měl nějaké konkrétní potíže se státními orgány v Turecku, odpověděl, že o žádném trestním stíhání neví, ve vlasti měl zmíněné problémy jen kvůli politickým důvodům a nikdy nebyl trestně stíhán ani souzený. Ke straně HDP uvedl, že strana vznikla v roce 2012, hájí zájmy Kurdů. Na dotaz správního orgánu, že během poskytnutí údajů hovořil o opakujičím se vyhrožování ze strany vojáků v Turecku, a na výzvu správního orgánu, aby objasnil důvod, žalobce odpověděl, že to bylo jen kvůli tomu, že je Kurd a konstatoval, že to nebylo vyhrožování, ale spíše jde o to, že Kurdy na vojně vyčleňovali. Jednalo se o vyčleňování nadřazeným chováním. Odmítl, že by byl někdy v Turecku kvůli svým politickým názorům zadržen nebo vyslýchán, stejně tak vyloučil, že by někdy byl v Turecku kvůli svým politickým názorům z něčeho obviněn s tím, že o tom neví, že žádný soud s ním neproběhl. V případě návratu do vlasti se obává vyhrožování a možného zatčení. Soud v podrobnostech odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem, jak jsou tato podrobně uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.

6. Součástí správního spisu jsou rovněž informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Turecko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav srpen 2023, ze dne 4. 8. 2023, Informace MZV ČR č. j. 131150-6/2023-MZV/LP TP, ze dne 16. 1. 2024 a Informace OAMP – Turecko Lidově demokratická strana (HDP), ze dne 8. 1. 2024.
7. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho odjezdu z vlasti jsou údajné problémy se soukromými osobami z roku 2023, a to údajně kvůli podpoře žalobce stran HDP a PKP, dále tvrzená domovní prohlídka z roku 2019 a domnělá obava ze zatčení. Žalobce rovněž zmínil údajné problémy kurdského etnika v Turecku.
8. Ze správního spisu se dále podává, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 9. 2. 2024 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, příp. uvést jakékoli další skutečnosti nebo nové informace, které by měl správní orgán při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany vzít v úvahu. Žalobce se dne 9. 2. 2024 ke správnímu orgánu dostavil, avšak nežádal, aby byl s obsahem uvedených podkladů seznámen, nechtěl se k nim ani vyjádřit, a ani nenavrhoval jejich doplnění s tím, že k doložení nic nemá. Sdělil, že již 6 měsíců je odtržený od rodiny a je zde zavřený, nic neudělal, a to ani v Turecku a chtěl by, aby to správní orgán vzal v potaz. Dodal, že v České republice má známé a měl by tady kde bydlet.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp., jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.
10. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
11. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

12. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají jeho tvrzené politické činnosti, postavení Kurdů soud především odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. K postavení Kurdů, nejedná-li se o politicky aktivně činné osoby, resp. osoby zapojené do neúspěšného státního převratu v r. 2016, a o takovouto osobu se v případě žalobce skutečně nejedná, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v usnesení č. j. 1 Azs 177/2018-28, v němž uvedl, že se „zabýval také postavením kurdské menšiny v Turecku, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dospěl k závěru, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, příp. vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Kasační stížnost obsahuje značně obecná tvrzení o tom, že po státním převratu, k němuž došlo dne 15. 7. 2016, se v důsledku následující reakce státní moci a intenzivních opatření vůči domnělým pučistům, politickým oponentům a jiným osobám, mohou za určitých okolností některé osoby obávat pronásledování. Tyto obavy z pronásledování by mohly být namísto zejména u politicky aktivně činných osob, resp. osob zapojených do neúspěšného státního převratu, takové skutečnosti však stěžovatel neuvedl“. Dále v usnesení č. j. 8 Azs 352/2018-46 ze dne 25. 4. 2019 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „nelze stěžovateli přisvědčit, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany“ (obdobně se NSS vyjádřil i v dalších usneseních např. č. j. 6 Azs 203/2020-28, č. j. 7 Azs 127/2019-54, č. j. 2 Azs 75/2019-46).
14. Krajský soud předně ve shodě s žalovaným konstatuje, že žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že od roku 2018 je členem HEDEP (dříve dle něj strana HDP), je organizátor akcí a správce stránek oblastní pobočky strany na sociálních sítích. Tyto informace však v průběhu řízení dementoval s tím, že nikdy nebyl členem žádné strany, neumí moc číst ani psát, ale vypomáhal kamarádům, kteří byli členové strany. Uvedl, že rozdával letáky, shromažďoval a zval lidi na mítinky a takto strany podporoval. Dále vypověděl, že v červnu roku 2023 se do jeho bytu v Istanbulu dostal blíže neurčený počet neznámých osob, které mu údajně kvůli jeho podpoře HDP i PKP vyhrožovaly, následně mu řekly, že tam nemá co dělat a poté tyto osoby odešly. Uvedenou situaci nijak neřešil, nic se mu nestalo a po dohodě s rodiči se rozhodl z vlasti odcestovat do České republiky. Jiné potíže než výše citované, ve vlasti v souvislosti s uplatňováním politických práv a svobod netvrdil. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce jako původce svých problémů neoznačil veřejnou moc, nýbrž neznámé osoby, tedy osoby soukromé. I dle názoru soudu v posuzované věci nelze hovořit o pronásledování žalobce ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Žalobce jakékoli zadržení, vyslýchání nebo obvinění své osoby v souvislosti s jeho politickými názory vyloučil, z vlasti vycestoval legálně. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce ve vlasti nebyl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu.
15. Co se týká podmínek udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, krajský soud odkazuje na výše citovaná usnesení Nejvyššího správního soudu a také na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 36/2018-119.

16. Pokud jde o tvrzení žalobce, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona, soud v dané věci neshledal žádnou specifickou okolnost, pro níž by se měl odchýlit od výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu. Je třeba zdůraznit, že žalobce nebyl v Turecku nikdy sám politicky aktivní jako člen konkrétní politické strany, taktéž se neúčastnil ani neúspěšného pokusu o státní převrat. Soud nezpochybňuje, že situace ohledně dodržování základních lidských práv v Turecku je problematická. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 303/2004-74, v němž NSS uvedl, že pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, respektive nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popřípadě takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1990 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, respektive osoby zastávající politicky odlišné názory. Soud souhlasí zcela se závěry žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Soud opakuje, že pouhá skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny, nepředstavuje důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný zcela přiléhavě poukázal v daných souvislostech na to, že v Turecku, zejména ve východní části země, jsou oblasti, kde kurdské obyvatelstvo naprosto převažuje, tvoří absolutní většinu populace a jakékoliv tvrzení o jeho pronásledování ze strany v dané oblasti turecké menšiny, je tak absurdní. Z podkladů rozhodnutí rovněž vyplývá, že z kurdské populace pochází i významné turecké osobnosti z politiky i kultury, včetně vrcholných politiků napříč stranami, včetně bývalých prezidentů. Samotná kurdská národnost tak rozhodně není v Turecku důvodem pronásledování či dokonce ohrožení základních lidských práv. Soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného na straně 6-8, neboť s těmito závěry se zcela ztotožňuje a není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené.
17. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
18. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – strana 10 – 11 – žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením

nebo vykonáním trestu smrti. Nebylo rovněž zjištěno, že by žalobce měl v době svého pobytu ve vlasti či mohl mít po svém návratu do země původu jakékoliv problémy s tureckými státními orgány. Nelze rovněž dospět na základě zjištěných okolností k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu ve smyslu článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pokud jde o žalobcem akcentované špatné postavení kurdské menšiny, je nutno poukázat na to, že Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval situací kurdské menšiny v Turecku i činností legální strany HDP a dospěl k závěru, že případné obtíže spojené s příslušností k uvedené etnické skupině a či okolnost, že žadatel o azyl je členem anebo jen sympatizantem zmíněné politické strany, jako je tomu v případě žalobce, nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení č. j. 3 Azs 7/2015-31, usnesení č. j. 9 Azs 250/2015-23). Okolnosti týkající se stavu lidských práv, postavení kurdské menšiny a systému politických stran plynou i ze zpráv založených ve správním spise. Skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny a sympatizantem strany HDP, není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na přílehlavé závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Současně opětovně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

19. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2024

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.